

регенеративним зрушенням ядра вліво, що є характерним для запальних процесів з доброякісним перебігом. Крім того, у хворих поросят виявлено зниження на 9-20% рівня гемоглобіну і на 5-15% – еритроцитів.

При повторному гематологічному дослідженні, яке проводили після лікування, коли клінічні симптоми бронхопневмонії зникали, більшість показників морфологічного дослідження крові приходили до норми, що свідчить про одужання тварин.

Терапевтична ефективність схеми лікування, яка включала амоксицилін, гідрокарбонат натрію і кальцію глюконат складала 90%, а лікування тривало в середньому 8,5 дні. Додаткове введення в схему лікування інтровіту покращувало ефективність лікування і скорочувало тривалість лікування. У цій дослідній групі повне одужання наступило у 9 поросят із 10, у одного поросяти хвороба перейшла в хронічну форму і воно було вибракувано. Тривалість лікування в цій групі складало 7,0 дні.

Але найбільш ефективним було лікування з введенням в схему інтровіту і айнілу. Терапевтичний ефект у цій дослідній групі був максимальним, лікування тривало всього 5,0 днів.

На основі проведених досліджень рекомендуємо для широкого впровадження для лікування бронхопневмонії, застосовувати амоксицилін, айніл, інтровіт, натрію гідрокарбонат і кальцію глюконат.

З метою профілактики респіраторних захворювань серед поросят необхідно неухильно дотримуватись зоогігієнічних норм вирощування молодняка, підвищення його загальної резистентності, зменшення впливу умовно-патогенної мікрофлори, що може бути здійснено за умови покращення ефективності роботи вентиляційної системи та системи видалення гною.

УДК 619.616.98

КОВАЛЬЧУК Ангеліна, здобувачка вищої освіти 6 курсу спеціальності «Ветеринарна медицина»

Науковий керівник – **КАРЧЕВСЬКА Тетяна**, канд. вет. наук, доцентка

Заклад вищої освіти «Подільський державний університет»

Кам'янець-Подільський, Україна

ЕТИОЛОГІЧНА СТРУКТУРА ЛЕПТОСПІРОЗУ ВЕЛИКОЇ РОГАТОЇ ХУДОБИ В ХМЕЛЬНИЦЬКІЙ ОБЛАСТІ

Лептоспіроз відноситься до числа найбільш широко поширених зоонозних інфекцій та займає важливе місце в інфекційній патології людини і тварин, завдаючи при цьому значних соціально-економічних збитків. Лептоспіроз є важливою проблемою для галузі скотарства у всьому світі і також для багатьох сільськогосподарських підприємств України. Протягом останніх років проблема лептоспірозу в Україні набуває все більшого значення, а ситуація ускладнюється тим, що лептоспіроз великої

рогатої худоби здебільшого має безсимптомний перебіг і частіше діагностується лише на основі позитивних результатів серологічних досліджень [1-3].

Вивченню епізоотичної ситуації щодо лептоспірозу, власне, великої рогатої худоби, присвячено значну кількість робіт ряду дослідників, проте, вона має тенденцію постійно змінюватись і тому потребує систематичного вивчення, так як, з'являються нові серовари лептоспір, які можуть бути небезпечними і для здоров'я людей, і для тварин.

Метою роботи було проаналізувати етіологічну структуру лептоспірозу великої рогатої худоби в Хмельницькій області за повних п'ять останніх років (2018–2022 роки).

Матеріалом наших досліджень були річні звіти Хмельницької регіональної державної лабораторії ветеринарної медицини за 2018–2022 рр.

Як показали результати досліджень, специфічні антитіла в діагностичних титрах у великої рогатої худоби виявлені до лептоспір серотипів: *Icterohaemorrhagiae* (8,09%); *Grippotyphosa* (5,30%), *Pomona* (6,54%), *Kabura* (15,58%), *Polonica* (0,31%), *Bratislava* (37,7%). Антитіла до лептоспір серотипів *Hebdomadis*, *Canicola* і *Tarassovi* не були виявлені. У 26,48% досліджених тварин виявлені специфічні антитіла до декількох серотипів. Найчастіше спостерігали позитивні реакції з антигенами *L. Kabura* у 15,58%, та *L. Bratislava* у 37,7%.

Таким чином, проведені дослідження щодо вивчення етіологічної структури лептоспірозу великої рогатої худоби дозволили з'ясувати загальну картину спектру збудників і встановити основні серогрупи лептоспір, що в свою чергу, це дає можливість значно ефективніше спланувати заходи специфічної профілактики щодо лептоспірозу великої рогатої худоби в Хмельницькій області.

Література

1. Алексеева Г.Б., Петренко О.С., Баранов В.С. Поширення та етіологічна структура лептоспірозу великої рогатої худоби на території України. *Ветеринарна біотехнологія*: бюлетень. 2013. № 23. С.14–17.
2. Особливості етіологічної структури та регіональної захворюваності на лептоспіроз в Україні / Н. В. Гопко, В. І. Задорожна, С. В. Протас, М. Н. Гарас: *Проблеми військової охорони здоров'я*. 2016. Вип. 45(2). С. 60–66.
3. Полтавченко Т. В. Епізоотологічний моніторинг лептоспірозу тварин у Рівненській області та його практичне значення. *Навковий вісник ЛНУВМБТ імені С.З. Гжицького*. 2016. Т. 18. №. 1 (65). С. 120–124.